

(המשך מעמוד 41)

גיוריו, הם נלקחו מיד אל חדר האני-
שים החשובים מאוד. שם ניצבו בפני
סוללה של עיתונאים. ג'ון לנון שימש
דובר ראשי.
האם תשיר, לנו דבר מה?
קודם עלינו לקבל את התשלום.
**כיצד אתם מסבירים את הצי-
חתכם?**

יש לנו סוכן מעולה ליחסי ציבור.
מהי השאיפה שלכם?
לבוא לאמריקה.
**האם יש בכוונתכם להסתפר אי-
פעם?**

הרי רק אתמול הסתפרנו.
**האם יש משהו שאתם מקווים
לקחת אתכם בחזרה הביתה?**
כן, את מרכז רוקפלר.
**האם אתם מהווים חלק ממרידה
חברתית נגד הזר המבוגר מכ?**
זה שקר מזוהם.

החיפושיות כבשו את אמריקה. מבקרי
המוסיקה וחוקריה נתנו אלף הסברים ל-
תופעה. שיר כמו תיזמורת מועדון הלב
בית הבודדים של סרג'נט פאפר תואר בידי
מוסיקולוגים כיצירה כלית וקולית מלאה.
היה ברור כי החיפושיות קרבות במהיר
רות אל שיא הצלחתן. הם מכרו עשרות
אלבומים של תקליטים. יש המעריכים את
המכירה ביותר מ-250 מיליון תקליטים.
הם השתתפו בסרטים כמו לילה של

יום מפרץ והציגו והשמיעו את קולם
בצוללת צהובה. הם הגיעו אל פיסגת הר
הצלחה העולמית.

בניו הפחדנים

של טריקי דיקי

ב-1968 הציגה אמנית יפאנית בשם
יוקו אונו תערוכה מעבודותיה בלונדון
(כותב שורות אלה ראה את התערוכה;
האמנית הוסיפה את המבקרים מול קיר
לבן, ואמרה להם בקול לוחש: "תרמינו
לעצמך שכאן תקוע לו מסמר שחור").
בתערוכה זו פגש בה ג'ון לנון, וכעבור
כמה ימים נטש את רעייתו ואת בנו.
יוקו אונו, בתו של בנקאי יפאני עשיר,
מבוגרת מלנון בשבע שנים (ילידת 1933)
קיבלה בצעירותה חינוך יפאני קפדני.
היא השתלמה בפיתוח קול ובפריטה על
פסנתר. כמו כן למדה פילוסופיה ושירה.
אחר-כך נשלחה ללמוד במובחר שבקול-
ג'ים האמריקאים לנשים, קולג' שרה לור
רנט, ונישאה למלחין יפאני אוונגרדי.
עמו שבה ליפאן ושם התמסטה קשריהם.
היא חזרה לניו יורק ופגשה בבעלה הר-
שני, **אנשטוני קוקס**, שהוא צייר אמ-
ריקאי נודע. היא ילדה לו את בתם קלו-
קו. אחרי גירושיה מקוקס עברה להת-
גורר באיי הבתולה.
לנון חש שהוא מיצה את שניתן למי-
צות במסגרת החיפושיות. לפני עשר

שנים, בהיותו בן 30, אמר: "החיים קצ-
רים מדי, לפתע אתה בן 30 ורואה את
כל שמתרחש בעולם, ויש כל כך הרבה
מה לעשות, ואין לך זמן לעשות דבר,
היות ואתה עסוק בלעשות כל מיני דב-
רים שכולם מצפים ממך לעשותם".
לנון פירסם תקליט אישי, יחד עם יוקו
אונו, ובו שירים כמו גיבור מעמד הפוע-
לים, שבו הוא מאשים את העולם בכך
שהוא מכביר, "פועלים מסוממים מדת,
מין וסלוויזיה". שיר נודע אחר בתקליט
זה הוא האשה היא הכושי של העולם.
בתקליט זה דיבר על השיגעון של אמ-
ריקה: "בניו הפחדנים, גזוזי השיער של
טריקי דיק (כינויו של ריצ'ארד ניקסון)
ופוליטיקאים ניוורוסים, פסיכים עם דו-
עות קרומות..."

"אני רוצה למות

לפני יוקו"

בשנות ה-70 נכנס להפגמה מלאה. בי-
חד עם הרעיונות המיסטיים ילידי המז-
רח-הרחוק, אותם שאב מיוקו אונו, הוא
ניתק עצמו בהדרגה מהוויית העולם הזה.
ב-1975 נולד בנם שון. אמרגנים שונים
הציעו לו ולחבריו 200 מיליון דולר עבור
הופעה פומבית אחת בניו יורק — אך
ג'ון סירב.

לפני כשנה החליטו לנון ויוקו לשוב
אל חיי האמנות. הם עשו זאת בעזרת

עם ג'ון לנון

המלך נהרג תמיד בידי אנשי חצרו!

בוד שון את הסרט צוללת צהובה, והוא
שב מדירתם בריצה ואמר: "אבא, האם
היית זמר... האם היית בחיפושיות?" ואני
השבתי לו, כי כן, אכן הייתי זמר בי-
חיפושיות.

**מדוע שיתפת פעולה עם
יוקו בתקליט זה?**

זה כמו מחזה — אנחנו חיברנו את
המחזה ואנחנו גם משחקים בו. ג'ון ויוקו
— אתם יכולים לקבל את זה או להתי-
עלם ממך... אחרת (הוא צוחק) זה פרה-
וגבינה, יקירתי! להיות ביחד עם יוקו,
עבורי זה הכל. אני אינני מעוניין כלל
לשיר אם היא אינה נמצא בסביבה. אנחי
נו כמו עוזרים רוחניים איש לרעהו. כאשר
פרשתי מהחיפושיות, חשתי לעצמי "אלו-
הים אדירים, אינני צריך עכשיו להאזין
לפול. לרינגו ולג'ורג'". אבל זה הרי משי-
עמם עד מוות להיות כלוא בתוך אולפן
הקלטות. אינני זקוק עוד לאותו חלל.

**אנשים רבים מאשימים את
יוקו בהתרחקותך מהחזקה ובני-
פון "החיפושיות". מה בדיוק התי-
רחש?**

מאז שעבדתי לבדי בהסרטה כיצד ניי-
צוחתי במיזחמה (1966) חברתי לפרוש מהי-
חיפושיות, אלא שלא היה לי אומץ לכך.
הזרע נטמן למעשה כאשר הלהקה חדלה
להופיע בפומבי, ולי היה קשה בלי ההור-
פעות על הבמה. אבל גם תחבתי לצאת
מתוך קירות הארמון הזה. הרי זה מה
שהרג את אלויס פרסלי. המלך נהרג
תמיד בידי אנשי חצרו. הם מפטמים אר-
תו. הם מגזימים במשקאות שבהם הם מלי-
עטים אותו. כדי שישמח על צורתו. רוב
האנשים המצויים במצב הזה כימעת ואיי-
נם מתעוררים ממנו. יוקו הראתה לי מה
משמעו להיות אלוויס-חיפושית. מוקף בי-
עברים נצצים התפסים לשמור על המצב
כמות שהוא. זה הרי מצב של מוות מדרי-
מה. זו הצורה שבה סיימו החיפושיות —
לא היה שום "פילוג".

**האם אתה מתגעגע לעיתים
לאתם ימים טובים ורחוקים?**

לא. מה שעשה את החיפושיות לחיפוי-
שיות היה חלקם ביצירת אותן שנות הי-
60. ומי שחושב שאם ג'ון ופול יוכלו יחד
עם ג'ורג' ורינגו הרי שהחיפושיות יקומו
לחיים, הוא מישור שיצא בדעתו. החי-
פושיות נתנו את כל שהיה להם לתת —
ואפילו יותר מזה. ארבעת החבר'ה שהיו
את הלהקה לעולם לא יוכלו עוד לשוב
ולחיות להקה. אפילו אם יחפצו בכך. מה
אם פול ואני נהיה ביחד? זה עשוי להיות
מאוד משעמם...

בדלת. פתחתי את הדלת והוא עמד שם.
אמרתי לו: "תראה, מדוע לא התקשרת
קודם לכן בטלפון? היה לי יום מפרך עם
התינוק ואתה ניכנס לך כך, עם הגיטרה
הארורה שלך?"

**תן סקירה קצרה עי יום
אחד בחיי ג'ון ויוקו.**

יוקו הפכה לדואגת ולמפרנסת. היא מטי-
פלת בכל עסקי הבנק והרכוש, בעוד ש-
אני הפכתי עקריבית. זה נראה בערך כמו
באותן קומדיות, אבל בצילום אחורנית.
אני שואל אותה: "טוב, אז איך היה היום
במישרד, יקירתי? האם את רוצה איווה

בדלת. פתחתי את הדלת והוא עמד שם.
אמרתי לו: "תראה, מדוע לא התקשרת
קודם לכן בטלפון? היה לי יום מפרך עם
התינוק ואתה ניכנס לך כך, עם הגיטרה
הארורה שלך?"

**מערכות הלימוד ה'נן
בתיסוהר... בני שאל
אוח': אבא האם היית
בחיפושיות... יוקו**

**הראתה לי מה זה להיות
אלוויס-חיפושית, להיות
מוקף בעבדים נרצעים...**

**קוקטיל? לא מצאתי את נעליהבית שלך.
והחלצות טרם חזרו מהמכבסה." אני מר-
דע לכל עקרותיבית. שאני מבין עתה
מדוע ועל מה הן צורחות. חיי התנהלו
סביב ארוחותיו של שון. הקפדתי על הר-
דיאטות שלו (לנון מתכוון לארוחות הר-
צמחוניות והמקורביוניות הנהוגות בבני-
חם) ואם השאלה היא, האם יוקו נוהגת
לדבר על עסקים כאשר היא חוזרת הבני-
תה, אז התשובה היא: אני עקריבית
עשיר, אבל אני מעורב לחלוטין בעסקיו.
מדוע החלטת לשוּב ולהקי-
יט?**

מכיוון שלא היה טעם כלשהו לטפח
קאריירה מעבודת הבית שלי. מה גש שבי-
9 באוקטובר הייתי בן 40 ובני שון בן
חמש. והרי מוטב שתהיה לי אפשרות
לומר לו, כי "אבא יכול לעשות דבר-מה
נוסף על מה שהוא עושה בבית". והוא
לא ידע כלל על מעשי. קרוב לחמש
שנים לא אחזתי בידי גיטארה. אבל בחג-
המולד הקודם השכנים שלנו הקרינו לכי-

ראיון מיוחד

לרגל צאת אלבום שיריו פנטסיות כפול-
לות, שהוא מיקבץ של תמונות מתוך הניי-
סואי, שבר ג'ון לנון את שתיקתו הלב-
ארוכה, שארכה כחמש שנים. לפני כעשר
רה שבועות העניק לנון ראיון מיוחד לי-
כתבת השבועון ניוזוויק. ברברה גראוסי
טארק. להלן קטעים מתוך הראיון.
**מדוע נעזמת מאורי-הזרקי
ריב בשנת 1975? האם התעייפת
מן המוסיקה, או שמא התעייפת
מעסקי מוסיקה?**

זה היה מעט משניהם. מאז שמלאו לי
22 הייתי כבול לחושים מחייבים. הייתי
תמיד במצב ש"ציפו ממני ל...". ציפו ממני
לחבר מאות שירים ביום שיש, ציפו ממני
להוציא תקליטי-יחיד בשבת, ציפו ממני
לעשות דבר זה או דבר אחר. אבל אני
הפכתי להיות אמן מפני שהפצתי בצמח-
אות — הרי לא התאמתי לכיתה או למישי-
רד. העצמאות היא הרי יתרון לעומת כל
החסרונות של אי-הוודאות. אבל הנה הפכר-
תי לפתע מוליך ומוביל של חזרת תקי-
ליטים. בעל מחייבות לתיקשורת, בעל
מחייבות לציבור. כך איבדתי את העצ-
מאות שלי.

**מדוע פרשת כמשך חמש
שנים?**

אם אתה מכירה את תולדותינו, הרי
ידוע לך שלקח לנו זמן רב מאוד עם
שהגענו לתינוק משלנו. ואני חפצתי, עם
לידתו של שון, להעניק לו חמש שנים
מלאות של אבהות. את בני הראשון, ג'ון
ליאן (מאשתו הראשונה, סינטיה), הוא
כבר גדול, החמצתי. עתה הוא בן 17.
בוקר. הוא משוחח איתי בטלפון על רצוי-
נו באופנוע. חוץ מזה אני אוהב לקרוא.
בעיקר היסטוריה. ארכיאולוגיה ואנתרופו-
פולוגיה. קראתי שבתרבויות אחרות הילד
אינו מצוי בקירבת אמו עד הגיעו לגיל
שנתיים. אני גם משוכנע שרוב מערכות
הלימוד הנין בתיסוהר. רק כאשר שלח
תי את שון לראשונה לגן-הילדים, הבנתי
ששלחתי אותו לשם כדי להיפטר ממנו.
בעוד שלמעשה רציתי לראות אותו בבית.
**דפנו מקרטני יש תיאוריה
שאתה הסתגרת מכיוון שחשפת
כבר לעשות את הכד — ועכשיו
אתה חפץ להיות אתה עצמך...**

למה אתה מתכוון. כלל הרוחות? פול
הרי אינו יודע כלל מה אני עושה עכ-
שיו — הוא הרי סקרן כמו כל האחרים.
הוא כבר עברו יותר מעשר שנים מאז
שהיו לי קשרים אמיתיים עימו. עכשיו
אני יודע עליו מעט מאוד, כשם שהוא
יודע מעט מאוד עלי. וזה כלום. לפני
קרוב לשנתיים נשמע יום אחד צילצול

ג'ון ויוקו
דרך היסטוריה

מודעת-ענק, שפירסומה עלה להם קרוב
ל-20 אלף דולר. הכותרת הייתה: "מיכ-
תב מג'ון ויוקו לאנשים השואלים אותנו
איך, מתי ואיפה?" משך השנים האלה
פירסם לנון חמישה ספרים שונים, שדנו
במוסיקה, באיכות הסביבה בצידקת מע-
מדיהפועלים.

כמה שעות לפני הרצח אמר לנון, בי-
ראיון לתחנת-שידור מקומית בניו יורק:
"אני רוצה למות לפני יוקו..." ואכן,
מארק דייוויד צ'אפמן עשה זאת. לנון
לעולם לא יגיע לגיל 64, עליו כתב בשירו
כאשר אגיע לגיל שישים וארבע: "כאשר
אודקו ואאבד את שערותי / שנים רבות
מהיום / האם תמשיכי לשלוח לי / את
זר ברכות יום-הולדתי עם בקבוק של
ייק... האם תאכילי אותי / כאשר אגיע
לגיל שישים וארבע? / תם את תהיי
זקנה / ואם רק תאמרי את המילה, הרי
שאוכל להמשיך ולחיות במחיצתך..."
התנהגותה של שונו מיד אחרי הרצח
מדהימה. היא סיפרה בפומבי כיצד הס-
בירה לבנה על הקירות את אביו. ציטטה
אנו את בנה: "עכשיו אבא הוא חלק
מאלוהים. אני חושב שכאשר מתים נע-
שים גדולים הרבה יותר, כי המת נעשה
חלק מכל דבר."

לכל סוכני חברת התקליטים וההפקות
של ג'ון לנון שלחה אונו מיברק: "אני
מודים לכולכם על זרי הפרחים ששלחתם
לג'ון, אולם בעתיד אנא תרמו את הכסף
לקרן הרוח". והו מסד הצדקה החביב
על ג'ון, והוא יודה לכם מן המקום שבו
הוא נמצא עתה. ג'ון אהב את המין הר-
אנושי והתפלל למענו. אנא התפללו עתה
אתם למענו — כאהבה, יוקו רשון."

רבע מיליון צעירים וצעירות נאספו
ביום הראשון שעבר בטנטרל פארק, ניו-
יורק, למיפגן התייחדות עם לנון, שכמוהו
לא ידעה העיר מעודתה. "חיוון סוריאליסטי"
טי, קבעו העיתונאים האמריקאים.
לאיש לא היה ספק, כי בעצרת ההתי-
יידחות ההמונית הזו הנצו לראשונה זרעי
המיתוס החדש, שנשמנו במיליוני לבבות
רק כמה ימים קודם לכן — בעת הרצח.

פעם היה זה ג'יימס דין שהרטיט את
הלבבות וכבש מיליונים בהליכתו השופה
ובדיבורו המחוספס. היה זה "מורד ללא
מסרה" (כך נקרא סרטו המפורסם. שהוקר-
ן בישראל תחת שם מטעה מרד הנועורים).
צעיר אחר, שהפך לאגדה עוד בחייו, הוא
אלוויס פרסלי. מילבד בלוריתו, שנראתה
משומנת תמיד, היה לו גם מסר, אלא
שאיש לא הבינו בדיוק.

אחריהם הופיע צ'ה גווארה — הלוחם
האגדי, שחשב כומתה שחורה לראשו,
נשא תתימקלע על כתפו ותיקירופאים
בידו. זקנו המדובבל ודרך-הייסטורים שי-
עליה עלה לבלי שוב. מתוך סיכחון והכי-
רה מלאה, הפכוהו לישו חדש. ואמנם מילי-
יוני מעריצים נסתפחו אל דגלו, מבלי להי-
בין דבר וחצי דבר בבשורה החברתית
על-פי צ'ה.
ועתה נפתח עידן לנון.